

HebrewBooks.org ©mozhaimi publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

ה

מה א טושע לויים כי
 קכ עשייה ה:
 מו ב טושע פלמן מקפה
 סעיף ז:
 מו ג מיי פ"ח מלכמת
 דעות סוללה:
 מה ד מיי פ"ח מלך
 מזוכת סוללה ג:

תורה או ר' הילש

1. טוב שם משכנון טוב ויום הדקנות קיימי הילש:
2. מנגנון רך ישיבת חכמה קתלה ז א
3. דודר עצוב עטול אפיק'
4. שאישית חיקתב קיימת איז איט שבל טוב לבל עשרים תחולתו עטערת לעיר:
5. תלמידים יאנזאלן שמות דוד ריא לא שליח קדו זיו גוזו און האילדיים יאנזאלן ווישטה:
6. קשים שאונגו קפנעה שמונעה קרי בוגה בטחוות הדאלאפה אנטויה:
7. ישעיהו בל ט אלופינו מלכחים און פוץ איזין יאנזאלן אונז אונז בוררבונינה תלמידים קמד ד'

כפמלוֹן אָל מַעֲלָה. נַחֲזָרָת טְרִי זְרוּמוֹת. סַכְתָּרָלִים אֶל מַעֲלָה יְתֵבָג צַיְינָס מִיכָּבָר יְסָקָטָה בְּצָנָעָה וְעַמָּה קְדוּשָׁה לְהַלְמָד.

שחצינו מידם ונשוב לעשות חוקך רצונך יין
בלבב שלם. רבא בתר צלותה אמר ה' אלוהי עד שלא נוצרתני אני כדאי
ועכשו שנוצרתני אבל לא נוצרתי עפר אני בחי' ק' בימותיו הרוי אני לפניו
ככל מלא בושה וכלה מה יהו רצון מלפנייך ה' אלהי שלא אהטא עוד ומה
שחתתני לפניך מוק ברוחמיך הרים אבל לא ע' יסורי וחלאים רעים והינו
וירדי דרב המגנא זוטר ביוםא דכפורי. מר בריה דרבינא כי הוה מיטים צלותה
אמר ה' אלוהי נוצר לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תרים
ונפשי בעפר לכל הרוחה פחה לבי בהורתק ובמצותך הרודוף נפשי ותצלני
מןגע רע מציר הרע ומואהה רעה ומכל רעות המתרוגשות לבא בעולם וכל
החושטים עלי רעה מהורה הפר עצחים וקלקל מחשבותם הייז לרץן אמר פי
והגינוי לבי לפניך ה' צורי וגואל. רב ששת כי הוה יתיב בתענינה אחר דמצלי
אמר ה' רבנן העולמים גלויל לפניך בזמנ שבית המקדש קיים אדם חותם
ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודומו ומתכבר לו ועכשו ישבחו
בתעניתו ונתממעט הלב רדמי יהי רצון מלפנייך שהיא חלי ודמי שנחמעט
באילו והקרבתיו לפניך על גבי המזבח ותרצני. ר' יוחנן כי הוה מיטים ספרא
דאיבר אמר ה' סוף אדם למות וסוף בהמה לשחיטה והכל למייתה הם עומדים
אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועשה נחת רוח לוイヤרו ונגדל בשם טוב
ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה: טוב שם משמן טוב ויום המות
מיום הולזו. מרגלא בפומיה דר' מ גמור בכל לבך ובכל נשך לדעת את
דרבי ולשוך על דליה תורה נוצר תורה בכלך ונגר עיניך תהיה יורתי
שמור פך מכל חטא ומתר וקדש עצמן מכל אשמה ועון ואני אהיה
עמך בכל מקום. מרגלא בפומיה דרבנן דרבנן בירה וחברי בירה
עמך בכל מקום. פירוש פון קומס. נטהון יוטר.
סוי הומרים: ישי. נטהון יוטר.
טהלה מגין זמולה נטללה:
ל

אני מלאתי בעיר והוא מלאתה בשדה אני מישכים למלאתה והוא משכים למלאתה בשם שהוא אין מתנגד במלאתה כך אני איני מתנגד במלאתה ושם אמרת אני מרבה והוא ממעיט ^ש שניינו אחד המרבה ואחד הממעיט ובכל שיכון לבו לשנים. מרגלא בפומיה דאבי לעולם יהא אדם ערום ביראה ימינה רך ^ז מישיב חמה ומרכה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפיו עם נכרי בשוק כדי שהיא אהוב למעללה ונחמד למטה והוא מכובל על הבריות אמרו עליו על רבנן בן זכאי שלא הקדימו אדם שלום מעולם ואפליו נכרי בשוק. מרגלא בפומיה דרבא הכלית חכמה תשובה ומעשים טובים שלא יהא אדם קורא ושונה ובוועט באיבו ובאמו וברבו ובמי שהוא גדול ממנה בחכמה ובמנין שנאמר ^ח ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם ^ט לעושים לא נאמר אלא לעושיהם לעושים לשם ולא לעושים שלא לשם וכל העושה שלא לשם נוח לו שלא נבירה. מרגלא בפומיה דרב [לא כעולם הזה העולם הבא] יהיעום הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא פירה ורביה ולא משא ומתן ולא קבאה ולא שנאה ולא תחרות אלא צדיקים ישבין ועתירותם בראשיהם וננהים מזו השכינה שנאמר ^ו יוחיו את האלים וואכלו וישתו: גדולה הבטהה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מן האנשים ^ז נשים שאנווטה קומנה שמענה קולי בנות בותחות האונה אמרת אל"ל רב לר' חייא נשים במאי וכין ^ט באקרוי בניחו לבי בנישטא ובאתני גבריהו כי רבנן וגטרן לנבריהו עד דאותו מבו רבנן, כי הוא מפטרי רבנן מבו ר'امي ואמרי לה מבו ר' חנינא אמרו ליה ה כי עולמאך תראה בחיך ואחריך לחזי העולם הבא ותקווותך לדורי דורים לך יהגה התבונה פיך יזכר חכמוות ולשונך ייחריש רגנות עפעריך יישרו נדר עיניך ^ט איירו במאור תורה ונძק יהירו כוואר הרקייע שפתותך יביעו דעתך וכליותיך העלונה מישרים ופעמיד ירצה לשמע דברי עתיק יומין, כי הוא מפטרי רבנן מבו ר' חסדא ואמרי לה מבו ר' שמואל בר נחמני אמרו ליה ה כי ^ט אלופינו מוסבלים וגוי אלופינו מוסבלים ר' רב שמואל ואמרי לה רב' יוחנן ור' אלעוז חד אמר אלופינו בתורה ומוסבלים במצוות חד אמר אלופינו בתורה ובמצוות ומוסבלים ביסורים אין

הש"ם

ברש"י ד"ה אני וכו' ו' חבריך עם הארץ. עי' קוכיה ל"ג לט' ע"ל מוק' ד"ר סלוקם:

מוספֶת תומפות

א. בתוס' ר"ש הוסיף, כדי
לקיים אלא כדי לקנתר.

רב ניסים גאון

עפעריך יישרו נגידך
אתה' מפשיע
מסכתה מגילה בפרק
קוראת את המגילות למפרץ
ת' (ח' יט) אמר לר' רמי
ת' (ח' יט) אמר לדר' ירמיה מדיון
ת' (ח' יט) אמר לדר' ירמיה מדיון
שירושו נגידך ליה הילל
כבר תורה שכתבה בהן (שהילל)
ההעתק עניך בירךך (שרשים)
אפלו היכי מושרין (הילל)
אצל' ר' מארא: